

نامه تشکل های غیردولتی خطاب به شاهرودی: اعدام کودکان را متوقف کنید!

جمعی از تشکل های غیردولتی در نامه ای سرگشاده به رییس قوه قضاییه توقف اجرای حکم اعدام افرادی که در زمان ارتکاب جرم کمتر از ۱۸ سال داشته اند و نیز اصلاح قوانین مربوطه مبنی بر تعریف مجدد سن مسوولیت کیفری را فارغ از تبعیض جنسیتی، خواستار شدند.

در این نامه که متن آن به امضای انجمن حمایت از حقوق کودک، کانون مدافعان حقوق بشر، انجمن حمایت از حقوق زندانیان، جمعیت زنان انقلاب اسلامی، انجمن حمایت و یاری آسیب دیدگان اجتماعی، انجمن حمایت از کودکان و نوجوانان توانیاب، مرکز هستی اندیش، جمعیت حمایت از حقوق بشر زنان و انجمن حمایت از زنان و کودکان پناهنده رسیده، خطاب به شاهرودی از جمله آمده است: " آنچه به موجب اطلاعات موثق باعث نگرانی فعالان حقوق بشر شده است، صدور حکم قطعی اعدام برای کسانی است که در زمان ارتکاب جرم کمتر از ۱۸ سال داشته اند" ← در صفحه ۳

نامه سرگشاده به

NGO ها، نهادهای و شخصیت های

مدافع حقوق کودک در ایران

راهی جز پیشروی نداریم!

در پاکدشت، تنها نوك كوه عظیم بی سیستماتیک و اسلامی، بر متن فقر و محرومیتی که زندگی دونسل از کودکان را به تباهی کامل کشانده است، يك واقعیت است. همه ما آن را در اشکال گوناگون در زندگی روزمره می بینیم. کودکان کار، کودکان خیابانی، کودکان مضروب و مقتول خشونت فیزیکی، کودکان پوشانده شده در حجاب اسلامی، کودکان گرفتار مافیای خرید و فروش مواد مخدر، کودکان محروم شده از تحصیل به خاطر خارجی بودن و کودکان قربانی قتل های زنجیره ای

اما در دل جهنمی که برای کودکان در ایران ساخته شده است، ما شاهد حرکتی انسانی در دفاع از کودکان هستیم. در دل تاریکی که بر زندگی کودکان در ایران حکومت میکند، ما شاهد عروج جنبشی انسانی در دفاع از کودکان هستیم. جنبشی که علیه همه اشکال بی حقوقی کودک، از خیابانی شدن کودکان، ←

ثریا شهابی، رئیس اول کودکان ۱۹ اکتبر ۲۰۰۴
۲۸ مهر ۱۳۸۳
دوستان!
از طرف اول کودکان به شما به خاطر حرکت عظیم تان در روز کودک، ۱۶ مهر، در دفاع از حقوق کودکان، درود میفرستم. در ایران کودک آزاری

یک اقدام شایان تقدیر:

به گزارش سایت کانون دفاع از حقوق کودکان، روز شنبه اول آبان اعضای "کمیته ویژه دفاع از زندگی ژیلای ایزدی، نوزاد و برادرش بختیار" موفق شدند در محل بازداشت آنها موسوم به خانه سلامت، آنها را ملاقات کنند. آدرس سایت مذکور: www.koodakan.blogspot.com

در صفحات دیگر میخوانید
آخرین اطلاعاتی های ناهید ریاضی
در مورد کمپین دفاع از جان و
حرمت انسانی ژیلای
فرداهایی بهتر
کودکان قربانی قتل های زنجیره ای
در پاکدشت پرونده بسته ای نیستند

اول کودکان برگزار میکند

شب همبستگی با کودکان در ایران

در حمایت از فعالین دفاع از کودکان در ایران،
گردهم میآئیم
وجوه حاصل از این شب، برای فعالین دفاع از کودکان در ایران ارسال میشود.

زندگی شاد امن و خلاق، حق مسلم کودکان است

نامه سرگشاده به

NGO ها

تا فرستادن آنها به جنگ، از کارگر شدن کودکان، تا محروم شدنشان از تحصیل به خاطر خارجی بودن، به میدان آمده است. جنبشی که می‌خواهد جامعه نگاه محترمانه‌ای به کودکان داشته باشد. جنبشی که می‌خواهد جامعه در قبال کودکان مسئول و دولت در راس جامعه، پاسخگو باشد. جنبشی که می‌خواهد موقعیت و حقوق همه کودکان جامعه را به یکسان در صدر مسائل جامعه قرار دهد. جنبشی که حقوق کودک را مقدم بر هر چیز در جامعه می‌داند. شما و ما در اول کودکان، بخش‌هایی از این جنبش هستیم.

ما در اول کودکان خود را همواره در کنار شما و بخشی از جنبش رادیکال و ماکزیمالیست دفاع از حقوق کودکان در ایران، میدانیم. حمایت از فعالیت‌های شما، و گسترش این فعالیت‌ها در ایران را از جمله وظایف ما در اول کودکان است. ما در این راستا، مجموعه فعالیت‌هایی، از برگزاری کنفرانس و جلسات و انتشار نشریه و آگاه کردن افکار عمومی، تا برگزاری شب‌های همبستگی با کودکان در ایران را سازمان داده‌ایم. افکار عمومی در خارج ایران را در حمایت از کودکان در ایران و فعالیت‌های متشکل شما، جلب می‌کنیم و همه وجوهی که از برگزاری شب‌های همبستگی حاصل می‌شود را برای حمایت از فعالیت‌های سازمان‌های مدافع حقوق کودک در ایران، جمع‌آوری و بدست آنها می‌رسانیم.

اول کودکان، دفتر ایران، مرکز دفاع از حقوق کودکان در ایران، و بخشی از کمپین بین‌المللی دفاع از حقوق کودکان است. و ما خود را مفتخر میدانیم که بتوانیم منشأ گسترش هرچه بیشتر فعالیت‌ها در دفاع از حقوق کودکان در ایران باشیم. راهی جز پیشروی نداریم! دوستان! حرکت عظیم فعالین دفاع از حقوق کودک در روز کودک، گوشه کوچکی از قدرت جنبش دفاع از حقوق کودک در ایران را به نمایش گذاشت. این جنبش قوی،

ماکزیمالیست و رادیکال است. این جنبش خودآگاه و مترقی و پیشرو است. حقوق کودک را جهانشمول می‌داند و نشان داده است که تحت تاثیر تباهی که به کودکان در ایران تحمیل شده است، مینیمالیست نیست. همه حقوق کودک را می‌خواهد و همین امروز می‌خواهد. این باشکوه است. چیزی که باعث می‌شود ما، شما و همه مردم آزادیخواه بتوانند جهنی که برای کودکان ساخته شده است را تحمل کنیم، وجود این واقعیت باشکوه است. درست است! جنبش ما رادیکال و ماکزیمالیست و با صف میلیونی طرفداران حقوق کودک است. جنبشی که برای متحقق کردن خواسته‌هایش، راهی جز پیشروی ندارد. ما و شما راهی جز پیشروی در دفاعمان از حقوق کودک نداریم. برای پیشروی باید کمبوندهایمان را بشناسیم. مهمترین این کمبوندها، به اعتقاد ما از این قرار است: بسیاری از مدافعین حقوق کودک، کسانی که از بی‌حقوقی کودک در ایران دلشان به درد می‌آید، این صف میلیونی، هنوز متشکل نیست.

هنوز به شکل یک تشکیلات سراسری که همه شهرهای کشور را بپوشاند، آرایش نگرفته است. هنوز حضورش را در مهمترین جدالهایی که در ایران بر سر حقوق کودک در جریان است، نشان نداده است و در این جدالها دخالت نکرده است. اما برای پاسخ گویی به این کمبوندها، چه میتوان کرد؟ بی‌تردید شما نمیتوانید دهها و دهها راه پاسخگویی به این نیازها را بیابید. اجازه می‌خواهم که اینجا من، به تعدادی از این راهها بپردازم.

ساختن هرچه بیشتر NGOها، سازمانها، کانونها، و جمعیت‌ها، در دفاع از حقوق کودک، هیچ طرفدار حقوق کودکی نباید بدون ارتباط با سایر مدافعین حقوق کودک، بماند. هیچ کسی که می‌خواهد کودکان در جامعه‌ای مرفه و انسانی زندگی کنند، نباید تنها بماند.

بهم بافتن شبکه وسیع NGOها، کانون‌ها، انجمن‌ها و جمعیت‌ها و ایجاد سازمان سراسری دفاع از حقوق کودکان در ایران، سازمان سراسری که ناطر وضعیت کودکان در همه شهرهای ایران است، سازمانی که

معترض به بی‌حقوقی کودکان همه جا است و مدعی حاضر در صحنه، در همه موارد کودک آزاری و نقض حقوق کودک است.

شرکت در اصلی‌ترین جدالهایی که در جامعه بر سر حقوق کودک برافراشته است. مثل شرکت در دادگاههای قتل‌های زنجیره‌ای کودکان پاکدشت. فشار برای بازکردن این پرونده‌ها، حمایت از خانواده قربانیان پاکدشت. سازمان دادن اعتراض سراسری در حمایت از خانواده‌های با پیشینه افغانی و خارجی. حمایت از حق تحصیل کودکان این خانواده‌ها. اعتراض به بی‌حقوقی کودکان کار و کودکان خیابانی، حمایت از کودکان بی سرپرست بازمانده از زلزله بم و اعتراض به دستگیری و احکام اعدام ژیل و بختیار، خواهر و برادری که در مریوان به جرم رابطه جنسی با هم، به مرگ و سنگسار محکوم شده‌اند. اعتراض به نقض حقوق کودک توسط خانواده‌های قربانی آن، هر روز از گوشه‌ای سرباز می‌کنند. این اعتراضات تنها از آن قربانیان آن نیست. این اعتراضات از آن همه ما است. حمایت از اعتراضات جاری علیه نقض حقوق کودک، شرکت فعالانه در آنها و سازمان دادن اعتراضات محلی و سراسری در حمایت از این اعتراضات، شرط پیشروی جنبش ما است. تظاهرات خانواده‌های با پیشینه افغانی علیه اخرج آنها، اجتماعات آنها در اعتراض به محرومیت کودکانشان از تحصیل، سرگردانی آنها بدنبال کودکان گمشده شان و باید قویا از طرف همه ما مورد حمایت قرار گیرد. اعتراض به اشکال مختلف خشونت نسبت به کودکان، اعتراض به احکام هر حبس و اعدام کودکان، باید جزئی از کار روتین همه سازمانها و فعالین حقوق کودکان در ایران باشد.

دوستان! اول کودکان، در راستای دفاع از حقوق کودکان، همواره در کنار شما است و من از طرف همه فعالین اول کودکان، دست‌تک‌تک شما را بگرمی می‌فشارم.

دوستان! اول کودکان، در راستای دفاع از حقوق کودکان، همواره در کنار شما است و من از طرف همه فعالین اول کودکان، دست‌تک‌تک شما را بگرمی می‌فشارم.

ناهِید ریاضی در اطلاعیه شماره ۷ خود خبر داده است که هیئتی متشکل از مهرنوش موسوی و هوزان محمود از موسسین سازمان رهایی زن در روز چهارشنبه ۲۷ اکتبر در استراسبورگ فرانسه با اعضای پارلمان اروپا در مورد وضعیت ژیل ایزدی مذاکره خواهند کرد و در ادامه این ملاقات در یک کنفرانس مطبوعاتی افکار عمومی را در جریان کمپین برای حفظ جان و حرمت انسانی ژیل و برادر و نوزادش ارائه خواهند داد.

اطلاعیه شماره ۴ ناهید ریاضی

همانطور که در اطلاعیه قبلی به آگاهی همگان رساندم، قوه قضائیه جمهوری اسلامی ایران تحت فشار مخالفتهای شما و افکار عمومی بین‌المللی حکم سنگسار ژیل ایزدی را لغو کرد و در عین حال تایید کرد که ژیل و بختیار ایزدی (۱۳ و ۱۵ ساله) به جرم رابطه نامشروع به حبس تعزیری محکوم شده‌اند. این دو کودک در حال حاضر به "خانه سلامت" بهزیستی مریوان سپرده شده‌اند و تحت نظر و کنترل قرار دارند. طبق اخباری که به دست ما رسیده، در مورد پرونده آنها تصمیم نهایی گرفته نشده است و این خطر نیز وجود دارد که حکم اعدام و یا سنگسار ژیل و مجازات بختیار بعد از آنکه آنها به سن ۱۸ سالگی رسیدند، به اجرا درآید. در ضمن این دو کودک در هیچ زمانی دارای وکیل نبوده‌اند.

من در همینجا از جانب تمام انسانهای آزادیخواهی که از حامیان این دو کودکند اعلام می‌کنم که: اولاً، هیچ دادگاه و هیچ دولتی حق حبس و زندان کردن کودک را ندارد. حکم حبس تعزیری ژیل و بختیار ایزدی باید فوراً لغو شود و قوه قضائیه باید لغو این حکم را رسماً اعلام نماید. در غیر اینصورت بغیر از مجازات حبس، خطر تعزیر (شلاق، تنبیه بدنی، تنبیه فکری و خطر اعدام بعد از سن هیجده سالگی) همچنان بالای سر این کودکان وجود دارد.

ثانیاً، ایجاد امنیت جانی و شرایطی انسانی که امکان ادامه زندگی و آسایش ژیل و بختیار ایزدی را فراهم نماید، باید برای این دو کودک تضمین شود. تهدیدی که که بالای سر ژیل و

کمپین نجات جان ژیل و بختیار ایزدی

تلفن تماس: ۰۰۴۵۴۰۵۴۳۹۹۲

آدرس سایت ژیل و بختیار: www.stoning.webbyen.dk
nahid@maiL.danbbs.dk

مسکن تغذیه بهداشت و رفاه برای همه کودکان

نامه سرگشاده تشکلهای غیر دولتی به رییس قوه قضاییه،،،

صرفنظر از این که افکار عمومی ایرانیان سن ۹ و ۱۵ سال را به لحاظ تبعیض جنسیتی و نادیده گرفتن حقایق طبیعی مقرون به واقعیت نمی‌داند، سیستم قضایی ایران در رسیدگی به جرایم کودکان معارض قانون از نقایص دیگری رنج می‌برد که بی‌توجهی به گذشته اجتماعی و خانوادگی کودک معارض قانون یکی از آنهاست.

در ادامه این نامه خطاب به رییس قوه قضاییه آمده است: «افکار عمومی جهانیان اعدام شخصی را که احتمالاً مورد جنای اجتماعی قرار گرفته است و در زمان کودکی مجنی علیه جرمی دیگر واقع شده است و مورد بی‌توجهی قرار گرفته است، بر ما نمی‌پسندد و دیرینه فرهنگ ایرانیان این چنین ناشکیبایی و کم‌صبری را بر نمی‌تابد. هم‌چنان که تجربه‌ی قضایی کشورهای مختلف نشان می‌دهد و دستاوردهای علمی روانشناسی و جرم‌شناسی تایید می‌کند، بحران می‌تواند تبعات غیرمنتظره‌ای را به دنبال داشته باشد که یکی از آنها رفتارهای ناهنجار اجتماعی افراد است و انتظار اجتماعی در برخورد با ناهنجاری‌های گفته شده، تلاش برای درمان و التیام آسیب‌های روانی است که در اثر بی‌توجهی اجتماعی و در دوره بلوغ فرصت ظهور و بروز یافته است.»

به گزارش ایسنا، این نامه به مجلس شورای اسلامی، ریاست جمهوری، کمیسیون حقوق بشر اسلامی، کمیسیون حقوق بشر کانون وکلای دادگستری مرکز و سازمان عفو بین‌الملل نیز رونوشت شده است.

مصاحبه رادیو پرتو با آذر مدرسی ادامه از صفحه ۴

زنجیره‌ای راه‌بیندازنده خطر بالای سر خودشان و کودکشان وجود دارد. میدانند مسبب واقعی کس دیگری است و در نتیجه طبیعی است که می‌گویند چنین قتل‌هایی در بوسنی هم اتفاق نیفتاده و مجازات قاتلین ما را تسکین نمیدهد.

مصطفی اسد پور: تا آنجائیکه به قاتلین برمیگردد روشن است. شما به جمهوری اسلامی و مسئولیت آن هم اشاره کردید. اما در میان صحبت‌هایتان به پدیده‌های اجتماعی اشاره کردید. به راسیسمی که جمهوری اسلامی دامن می‌زند و اینکه در و همسایه هم حساسیتی نشان نداده‌اند. چرا پای مردم به میان کشیده میشود؟

آذر مدرسی: بطور واقعی سال‌هاست که جمهوری اسلامی راسیسم و فاشیسمی عریان را علیه شهروندان افغانی دامن می‌زند. انواع و اقسام اتهامات، تحقیرها و سیاست‌های راست علیه این بخش از جامعه که شهروندان جامعه هستند را اعمال کرده است. از دادن کارهای پست و سخت تا بازگرداندنشان به جهنم افغانستان تا محروم کردن هفتده هزار کودک افغانی از تحصیل. این تعرض بطور واقعی با عکس‌العمل عمیق انسانی که قاعدتا جامعه باید از خود نشان میداد روبرو نشد. ما در مورد محروم کردن کودکان افغانی هم شاهد نوعی بی‌تفاوتی بودیم. قطعاً اگر صد کودک با پیشینه ایرانی از تحصیل محروم میشدند بخشی از جامعه صدایش در می‌آمد در صورتیکه محروم کردن کودکان افغانی از تحصیل با یک تحرک و اعتراض سراسری روبرو نشد و اگر هم تحرکی بود کم و با تاخیر بود.

این راسیسم دولتی تأثیرات خودش را در جامعه گذاشته. از یک طرف خانواده افغانی می‌ترسد ناپدید شدن کودکش را گزارش بدهد و از طرف دیگر دیگران، در و همسایه به راحتی چشم بر این مسئله می‌بندند که خوب بچه همسایه گم شده و باید کاری کرد. این بی‌تفاوتی است که ممکن است جامعه نسبت به آن آگاه نباشد اما ناخودآگاه وجود دارد. بی‌تفاوتی است که امکان میدهد به راحتی از کنار تحقیر و بی‌حقوقی کردن و حتی از ناپدید شدن کودک افغانی گذشت. این آن چیزی است که جامعه اگر متوجه آن باشد در مقابلش می‌ایستد و اجازه نمیدهد به این راحتی از این بخش از جامعه قربانی گرفته شود.

مصطفی اسد پور: اجازه بدهید به پروسه قضایی برگردیم. بسیاری از خانواده‌ها فغان میکنند که این پروسه ناقص است و پای جمهوری اسلامی در میان است. اگر شما اختیار داشته باشید چه مفادی را برای تکمیل کردن دادگاه و روشن شدن کتل ماجرا و به مجازات رساندن مسببین و مجرمین پیش یا می‌گذرانید؟

آذر مدرسی: روشن است که این دونفر که قتل را انجام داده‌اند باید دستگیر شوند، البته نه اعدام. حتی چنین جانیانی را نباید به اعدام محکوم کرد، باید جامعه از دست چنین جنایانی مصون نگه داشته شود.

اینکه پروسه قضایی چگونه پیش برود، به نظر من همه مسئولینی که در پاکدشت بودند و به گزارش ناپدید شدن ۱۶ کودک بی‌توجهی کردند شریک جرم این قاتلین هستند و باید محاکمه شوند. اما قبل از همه اینها این سران و مسئولین جمهوری اسلامی هستند که باید در ردیف متهمین و آنهم در ردیف اول نشسته باشند. اینها هستند که با ناامنی اجتماعی، اقتصادی و راسیسمی که در جامعه دامن زدند وضعیت را بوجود آوردند که پاکدشت به قتلگاه کودکان تبدیل شود.

اگر قرار است دادگاهی عادلانه برگزار شود اینها در ردیف اول متهمین باید بنشینند. **مصطفی اسد پور:** جمهوری اسلامی با انواع دسیسه‌ها تلاش میکند پرونده را ببندد. از این ماجرا چه چیزی برای جامعه می‌ماند، چه درسی برای آینده، برای خانواده قربانیان، برای کودکان افغانی، برای همه کودکان و برای همه مردم در ایران باقی می‌ماند؟

آذر مدرسی: جمهوری اسلامی میتواند پرونده قضایی این جنایت را ببندد اما پرونده سیاسی، عاطفی، و لطمه‌ای که به جامعه زده است را نمیشود به این راحتی بست و نباید گذاشت به این راحتی این فاجعه فراموش شود.

ما مدتی پیش روز جهانی کودک را پشت سر گذاشتیم و در این روز شاهد تحرک وسیعی در شهرهای مختلف ایران در دفاع از حقوق کودک بودیم. این تحرک دارد می‌گوید مسئله رفع بی‌حقوقی کودک، برابری همه کودکان امر بخش وسیعی از جامعه است. تمام کسانی که خود را مدافع حقوق کودک میدانند باید امروز در کنار خانواده قربانیان پاکدشت باشند. باید علاوه بر تسکین آنها نشان بدهند که در دفاع از حقوق کودکان مهاجر ایستاده‌اند و اجازه نمیدهند این فضای راسیستی و این ناامنی و فقر قربانیان بیشتری از جامعه بگیرد. اگر ما در مقابل محروم کردن هفتده هزار کودک افغانی از تحصیل می‌ایستادیم قطعاً چنین جنایتی به این راحتی در جامعه اتفاق نمی‌افتاد.

باید در کنار خانواده قربانیان بود و در کنار تلاش آنها برای بهبود وضعیتشان و مقابله با هر تعرضی به زندگی‌شان و بوجود آوردن محیطی امن برای این خانواده‌ها و کودکانشان بود.

و این کار کسانی است که این واقعه تکانشان داد، کسانی که این جنایت تلنگری به وجدان انسانی‌شان زد و متوجه‌شان کرد که چه فضای راسیستی و چه بی‌حقوقی علیه بخشی از جامعه وجود دارد.

فرداهایی بهتر! جامعه‌ای بهتر!

در کل خاور میانه و تا شمال آفریقا جهنمی برای مردم درست شده که در آن اساساً حرفی از حقوق کودک نیست. کودک اساساً بر طبق قوانین اسلامی ملک والدین است و از آن بدتر با وثیقه و دلالت خدا و مذهب این حق به یکی داده و یا از یکی دیگر پس گرفته میشود. یکی از دیدن و عشق ورزیده به آن محروم و دیگری صاحب تمام اختیار آن میگردد. تازه آنچه در این وسط بطور کلی نادیده گرفته میشود خود کودک است. و تازه این نصیب بخشی از کودکان است که در خانه های گرم میان دستان خدا بزرگان

فامیل میچرخد. قشری از کودکان در این جوامع از داشتن هر گونه سرپناه و نزدیکی و لمس محبت بزرگسالان محروم هستند و در بهترین حالت به تور «گانگ های» کودکانه در بیرون شهر میافتند که تلاش میکنند برای زنده ماندن هوای همدیگر را داشته باشند. کودکان خیابانی و یا دستفروشان کوچولو در کنار خیابانها از این دسته‌اند. و چه بالهای شومی در تاریکی شبها که به شکارشان میاید! با مواد مخدر، قاچاق و یا کلیه های در آمده و کنار جاده افتاده! آنچه در این جوامع میگذرد يك بربریت تمام عیار است. و چه جنایت‌هایی که در کشتار جمعی کودکان و گروگان‌گیری‌های دولتها و جریانات تروریستی که بر سر کودکان در این مدت نیاروده‌اند!

برای همه کسانی که با این وضعیت آشنايند و برای آن و تغییر آن در تلاشند این تنها گوشه‌هایی از تصویر يك کابوس بزرگتر به نام جهان کودکان در این جهان غیر متمدن است. اما با همه ابعاد این خشونت و با همه این تصویر زشت از زندگی کودکان ما شاهد تلاش انسانها و جنبشهای انسانی از حقوق کودکان هستیم. این مبارزات و تلاشهای بی‌وقفه وجود دارد و برای آن صدها قربانی داده شده است. قربانیانی که در دادگاههای دولتی در

این کشورها به خاطر دفاع از حقوق انسانها از کوچک و بزرگ برای آن بهای مرگ داده‌اند. از جمله حرکت‌های مهم این يك دهه از تاریخ همین دوره از بربریت اسلام سیاسی در قدرت در خاورمیانه، حرکت بی‌نظیر مرکز دفاع از حقوق کودکان در عراق در شهرهای سلیمانیه و اربیل است. حرکتی بسیار مبارک‌ماليستی که خواهان جهانی با بالاترین استانداردهای مدرن و سکولاریستی برای کودکان بود. این روز تاریخی و به یاد ماندنی روز جهانی کودک در سال ۱۹۹۹ بود. حرکت بی‌نظیر دیگر در هفته‌های گذشته در ایران اتفاق افتاد. هفته‌ای که در سراسر ایران با برگزاری رژه‌های خیابانی، مراسمها و سمینارها، جامعه و تا حدودی جهان را از وضعیت غیر انسانی کودکان به خود آورد. هفته‌ای که باید نام آن را هفته «فرداهای بهتر» گذاشت. هفته‌ای که انسانهایی با قامت کوچک در کنار صدها انسان مدافع خوشبختی کودکان، رژه رفتند. هفته‌ای که دیگر مردم حاضر نیستند با معیارهای تحمیل شده و غیر انسانی این رژیم و مذهب آن مشاقت کنند، آنها حقوق کودک بدون چون و چرا! میخواهند. این هفته میتواند شروع يك جنبش ادامه دار و هر روزه در دفاع از حقوق کودکان شود. ظرفیت بالا و رشد آن را همین حالا میبینیم. این جنبش تازه نه تنها قابل برگشت نیست بلکه شروع اعتراضات سکولار و مدرن این دوره از مبارزات در ایران است. خوشبختی کودکان در جامعه و مدرسه و خانه، نجات کودکان خیابانی، برسمیت شناسی حقوق کودک و احترام و مراقبت هم‌جانبه از او و دهها خواست دیگر شعار این هفته از تاریخ مردم ایران است که باید در همه جهان مورد پشتیبانی قرار گیرد. و هیچ امری والاتر از دفاع از حقوق کودکان همین حالا و در همه جای دنیا نیست!

ممنوعیت خشونت جسمی و روانی کودکان

فرداهایی بهتر! جامعه ای بهتر!

هلاله طاهری

محکم يك جامعه سالم و مدرن امروزی رشد و سلامت کودکان با ماگزیمال ترین معیارهای تا زمان خود است. حداقل این در جوامع اروپایی تا حدودی جا افتاده و به دستاوردهایی رسیده است. مبارزات زیادی برای آن انجام گرفته که بخش عمده این مبارزات نیز مدیون جنبش کمونیستی و رادیکالیسمی است که در اروپا سابقه تاریخی دارد. اما در آن سوی مرزهای دور، جایی که بیش از ۲۵ سال بربریت زمان محمد دوباره از گورهای تاریخ سر بر آورد و به هر خشونت و جنایتی دست میبرد. قدرت گیری اسلام سیاسی در ایران، افغانستان، در عراق و

به کمپین نجات ژایلا ۱۳ ساله از زندان و سنگسار پیوندید!

اطلاعیه شماره ۴ ناهید ریاضی

به تمام انسانهای آزادیخواهی که از کمپین نجات ژایلا و برادرش پشتیبانی نموده اند! صفحه ۲

کودکان قربانی قتل های زنجیره ای در پاکدشت پرونده بسته ای نیستند

اگر ما در مقابل محروم کردن هفده هزار کودک افغانی از تحصیل می ایستادیم قطعاً چنین جنایتی به این راحتی در جامعه اتفاق نمی افتاد.

مصاحبه رادیو پرتو با آذر مدرسی

مصطفی اسد پور: پرونده جنایی یا سیاسی، قاتلین و یا دولت، مقصر کیست؟

آذر مدرسی: قطعاً در درجه اول متوجه قاتلین میشوند. متوجه دو شکارچی کودک، دو بیمار روانی که به هر دلیلی در طول یکسال دست به چنین جنایت هولناکی شده اند. اما بطور واقعی این کودکان صرفاً قربانی جنایت دو بیمار روانی نشده اند. این کودکان بیگناه قربانی نا امنی اقتصادی، اجتماعی هستند که بطور دائم در این جامعه موجود است. این کودکان قربانی راسیسم دولتی هستند که جمهوری اسلامی چندین سال است بطور سیستماتیک علیه شهروندان با پیشینه افغانی که در این جامعه زندگی میکنند را دامن زده. این کودکان قربانی ترس و هراس خانواده های افغانی شدند که از ترس بازگرداندنشان به جهنم افغانستان ناپدید شدن و مفقود شدن کودکان را از چشم همگان پنهان کردند و آنرا پیگیری نکردند. این کودکان قربانی بی تفاوتی جامعه نسبت به راسیسم دولتی علیه شهروندان با پیشینه افغانی است. جامعه ای که میتواند به راحتی چشم بر چنین جنایتی ببندد.

مصطفی اسد پور: قاتلین با ظرفیت بالای جنایت در خیلی از کشورهای دنیا پیدا میشوند. اما چرا در مورد پاکدشت ماجراهای دیگری به میان کشیده میشود؟

آذر مدرسی: امروز شایعه هست که گویا مسئله فروش اعضای بدن این کودکان انگیزه اصلی این قتل ها است. اینکه باندهایی پشت پرده این قتل های زنجیره ای هستند. اینها واقعیاتی است که امروز در تمام دنیا وجود دارد. شکارچیان کودک، باندهایی که قتل کودکان را سازمان میدهند متأسفانه واقعیاتی است که در همه دنیا وجود دارد. اما چرا پاکدشت انتخاب میشود؟ چرا قربانیان اساساً از میان کودکانی با پیشینه افغانی انتخاب میشوند؟ چرا جامعه در مقابل این موضوع سکوت میکند؟ چرا خانواده ها از گزارش مفقود شدن کودکان هراس دارند؟

زمانیکه مجموعه این فاکتورها یعنی محله، ترکیب قربانیانی که انتخاب شده اند را در کنار هم میگذاریم مبینم ریشه مسئله در جای دیگری است. این باندها میتوانند تور شکارشان را همه جا پهن کنند اما همیشه از ضعیفترین حلقه و ضعیفترین قشر جامعه قربانی گرفته میشود. شما در محلاتی که امنیت اجتماعی بالایی دارد و جامعه به آن حساس است کمتر شاهد چنین جنایاتی میشوید. پاکدشت آگاهانه یا ناآگاهانه انتخاب شده چون مجموعه فاکتورهای را در خودش دارد. از فقر و نا امنی اجتماعی و نا امنی محیط زندگی کودکان گرفته تا ترکیب جمعیت خانواده های با

پیشینه افغانی در آنجا وجود دارد. و مجموعه این وضعیت است که امکان میدهد که ۲۲ کودک به قتل برسند و بعد از مدتها خبر آن پخش شود.

مصطفی اسد پور: در این موارد دادگاهی کردن و دستگیری و مجازات مسبین این جنایات میتواند موجب تسلی بازماندگان باشد. چرا در مورد پاکدشت این مسئله صدق نمیکند؟

آذر مدرسی: خیلی روشن است. چون خانواده ها میدانند که مسئله صرفاً این دو قاتل نیستند و مسئله فراتر از این است. آنها میدانند که با مجازات قاتلین و اینکه اینها دیگر امکان آزار رساندن به هیچ کودکی را نداشته باشند مسئله حل نمیشود. میدانند تا زمانی که این وضعیت، این فقر و این سیستم وجود دارد، تا زمانی که این راسیسم وجود دارد، تا زمانی که بی حقوقی کودک در جامعه هست و تا زمانی که باندهای سیاه جمهوری اسلامی میتوانند قتلهای

صفحه ۳

ثریا شهابی

Children First, International
Campaign For children's Rights
Main Office:

Chair Person, Soraya Shahabi
CF, BM Box 2592

London WC1N3XX

England

Tel: 44-798 134 3101

E-mails:

childrenfirstinternational@yahoo.co.uk

a

avalkodakan@yahoo.co.uk

soraya_shahabi@yahoo.com

حقوق کودک جهانشمول است